

Toelichting bij 7M diagnosemodel

Het 7M diagnosemodel is speciaal ontwikkeld voor de situatie van brede, kerkelijke noodfondsen. Het is zowel te gebruiken voor een snelle diagnose van de bestaande situatie (hoe hebben wij het geregeld, voldoet dat nog?), of als werkmodel bij het oprichten van een nieuw noodfonds (waar moeten we allemaal aan denken?)

De 7 M's

De 7 M's staan voor de verschillende aspecten die bij elk noodfonds een rol spelen; te weten:

Missie en visie: de diaconale visie m.b.t. hulp aan mensen in armoede en omzien naar elkaar

Middelen: de inkomsten van het noodfonds; wie zorgen voor het benodigde budget

Management: de organisatorische vorm en de positionering t.o.v. de deelnemende kerken

Methoden: afspraken over de werkwijze (het protocol hulpverlening) en het giftenbeleid

Mensen: de hulpvragers voor wie je er wilt zijn, welke doelgroepen in het bijzonder?

Materialen: evt. fysieke faciliteiten zoals spreekruimte, maar ook flyers, website e.d.

Medewerking: de netwerkpartners bij de uitvoering van het armoede- en minimabeleid.

Intern / extern

Er zijn een aantal zaken die je achter de schermen regelt (de 'interne zaken'), en een aantal zaken die zichtbaar zijn voor de buitenwereld (de 'externe zaken').

Werkvolgorde

De volgorde waarin je de verschillende aspecten aan bod laat komen is niet zozeer van belang, als je maar alle aspecten behandelt. De aspecten hangen onderling samen: de invulling van een aspect beïnvloedt op zijn beurt weer andere aspecten. Je budget bepaalt voor wie je er wilt zijn en hoeveel bekendheid je wilt geven aan je bestaan – of bepaalt de omvang van de nood je fondsenwerving?

Vaak start een gezamenlijk noodfonds:

- vanuit een diaconale visie en het reserveren van budget – dus vanuit de interne kant, óf
- vanuit de gesignaleerde nood in de lokale samenleving en/of vraag van andere instanties om hierin gezamenlijk op te trekken.

Het maakt ook verschil of er al een rechtspersoon voorhanden is waar het noodfonds in ondergebracht kan worden, bijv. een diaconaal platform met een eigen stichting, of een andere stichting met een vergelijkbare doelstelling. Zaken als bestuur en vaak ook de PR zijn al geregeld. De vraag is dan wel of de bestaande statuten en interne procedures (huishoudelijk reglement) voldoen. Een zorgvuldige herbezinning is op zijn plaats.

Als er nog geen geschikte rechtspersoon is, is de werkgroep van het Noodfonds-in-oprichting vaak eerst bezig met het regelen van alles wat daarmee samenhangt, inclusief de formele instemming van de deelnemende kerken en het zoeken van geschikte bestuursleden.

Tegelijkertijd zal geïnventariseerd moeten worden welke noden er plaatselijk spelen en in welke noodsituaties nog niet wordt voorzien. Dus welke mensen vallen tussen de wal en het schip? Waar ligt de aanvullende rol voor het noodfonds? Ook de afstemming met andere formele en informele instanties is van groot belang: wie zijn al actief op het gebied van individuele noodhulp en hoe kan men gaan samenwerken? Vergeet hierbij vooral de burgerlijke gemeente niet – zij zijn eerst aan zet!